

{ אז נדברו }

פרשת מטות מסעי תשפ"ג | לסדר: "זכרתי לך חסד נעורייך.." | גליון מספר: 611

להצטרפות לרשימת התפוצה

במייל:

a8447168@gmail.com

**ניתן לקבל את הגיליון בפקס
באמצעות שיחת טלפון:**

079-5319191

הודעה: כמידי שנה ניתן לקנות את החוברת 'אלה מסעי' הממוקדת לבחורי שיעור ג' בשיבה קטנה העוסקים בימים אלו בבחינות והיערכות לקראת ישיבה גדולה.

ניתן להשיג (לעת עתה רק) בב"ב

רחוב קיבוץ גלויות 9

רחוב חזו"א 34 פינת דסלר (דרייפוס)

ניתן לקבל גם במייל.

נודה להשתתפותכם

בהוצאות הגדולות!!

בבנק: בנק פאגי

סניף 182

חשבון 747815

ע"ש: שב שמעתא

(ע"ר)

ניתן לקבל קבלה מוכרת

להחזר מס (ס' 46)

באשראי: "נדרים פלוס"

בטלפון: 0799-654321

בדואר: פולק, גאולה 15 חיפה

איך 'כל נדרי' פוגש אותנו בעיצומם של ימי יולי אוגוסט הסהרוריים...

פרשת מטות פותחת בענייני נדרים... אם שמת לב יש שם הרבה פסוקים שנראים כאילו חוזרים על עצמם שוב ושוב... אם אתה בעל קורא אתה בטח מבין מצוין על מה אני מדבר...

(איש כי ידור נדר לה' או השבע שבועה לאסור איסור... ואשה כי תדור נדר ואסרה איסור... ושמע אביה את נדרה ואסרה... וקמו כל נדריה וכל איסור... כל נדריה ואסריה... בקיצור: לא אלאה אותך.) בקיצור: אם תשים לב... כמעט בכל פסוק מוזכר שוב המילים נדר... שבועה... איסור...

וכמובן!!! שמקובלנו שבתורה הקדושה אין מילה אחת מיותרת!!! וחז"ל דורשים על כל יתור שבתורה תילי תילים של הלכות... ואילו כאן?? בפרשת מטות... הפסוקים חוזרים על עצמם שוב ושוב סביב שבועה... ונדר... ואיסור... ולא ידוע לנו מה הדרשות שנלמדות מכל היתורי לשון האלו... (כלומר: על כל פסוק בפ"ע יש את הילפותא שלו... ללמד על נדרה המאוסה שאביה ובעלה מפירים נדריה וכו' וכו' אבל ביתורי הלשון לא ידוע לנו דרשות) מה פשר הפסוקים שחוזרים כ"כ על עצמם??

ושמעתי בזה הסבר מבהיל... שאנחנו פוגשים אותו מידי שנה ב"כל נדרי":

אם תספור את הפסוקים שחוזרים על עצמם בפרשת נדרים... אתה תגיע למספר 13!!! אתה מוזמן לבדוק בעצמך... 13 פסוקים בזה אחר זה שבכל פסוק מוזכר "נדר" "שבועה" "איסור" ... ובכן: מה הקשר בין המספר **שלוש עשרה** ל-- נדרים ושבועות???

אז אני אגלה לך סוד: בליל ברית מילה יש תיקון שנקרא ברית יצחק... שלומדים תורה בליל הברית... אחד הלימודים שמוזכרים שם בתיקון של ליל הברית זה פרק ג' במסכת נדרים!!!

מה יש בפרק הזה?? מה הוא קשור לליל הברית?? העניין הוא כך:

יש שם משנה שעוסקת במי שהדיר את עצמו מערלי ישראל וכו' ואגב האיזכור הזה... המשנה נכנסת לסוגיה של ברית מילה... והמשנה שם מביאה כמה וכמה תנאים שמפליגים בגדולת ומעלת המילה... **ורבי ישמעאל אומר: גדולה מילה שנכרתו עליה י"ג בריתות** (אגב: במשנה הרבה פעמים זה נראה שהדברים מוגשים בדרך אקראית... ולמעשה זה מחושבן לפרטי פרטים!!! ואחת הדוגמאות הבולטות זה אגדות החורבן ששתולים באמצע פרק הניזקין במסכת גיטין... שעל פניו זה באמת נראה שזה 'נכנס' שם ממש ב'אקראי'... אבל מי שידוע אין סתם אקראיות... גם בנדרים... העיתוי של ברית מילה לנדרים הוא מחושבן) עכ"פ על ברית מילה נכרתו י"ג בריתות... מה זה הי"ג בריתות האלו??

אז ככה: אם תפתח את פרשת מילה ב-לך לך... גם שם אתה תפגוש את אותו סגנון פסוקים כמו במטות... גם שם יש י"ג פסוקים שנראים כאילו חוזרים על עצמם... ואתנה **בריתי**... אני הנה **בריתי** איתך... והקימותי את **בריתי**... **לברית** עולם... ואתה את **בריתי** תשמור... זאת **בריתי** וכו' וכו'... עד כאן ברור?? **ומעתה: הסיפור הוא ככה!!!** כל ילד יהודי במעמד הברית מילה... הקב"ה חותם איתו חוזה!! חוזה שותפות שיש עליו שלוש עשרה חתימות!!

למי שידוע מה זה חוזה שותפות... זה אומר שמרגע שנהיינו שותפים בעסק... המשמעות היא ששנינו מאושרי חתימה... ושנינו מתחייבים אחד לשני **שאין לאחד רשות לחתום ולשחרר ולהוציא מזומנים בלי הסכמה ותיאום עם השני**. כלומר: כל שימוש בחשבון המשותף צריך להיעשות בהסכמת שני הצדדים. **שמה זה אומר?** שמצד אחד הקב"ה מסר לאברהם אבינו את החתימה האישית שלו שכל הצ'קים והשיבירים ומערכת ההשפעה של בני חיי ומזוני בעולם עוברים דרך אברהם לטוב ולמוטב... המשמעות היא שאם נניח הקב"ה רוצה להפוך את סדום... אז הוא לא עושה את זה בלי לעדכן את השותף אברהם... כי... "המכסה אני מאברהם אשר אני עושה..." מה פירוש?? הוא שותף שלי!!! הוא החבר קניני שלי... (במקביל הקב"ה נתן לאברהם פנקס צ'קים פתוח- והיה ברכה... הברכות מסורות לך לבדך את מי שאתה רוצה... אתה מאושר חתימה על כל השיבירי של העולם)... עד כאן ההתחייבות מצידו של השותף הראשון- הקב"ה! **ומאידך אברהם אבינו מתחייב במקביל!!!** שגם הוא מוסר לקב"ה את החותמת האישית שלו... וגם הוא לא משחרר את הדחפים הייצריים שלו בלי תיאום מלא עם רצונו יתברך...

ומאז ועד היום כל ילד יהודי ביום השמיני ללידתו כורת את הברית הזו עם ה'...

ה' מוסר לו את החותמת שלו... מעכשיו אני מוסר לך את החותמת האישית שלי ואתה זוכה להיות מאושר חתימה יחד איתי על כל הברכות והשפע של העולם... יש לך מילה ועמדת השפעה ב"ג מידות של רחמים של השפע של העולם... ובאותו מעמד התינוק גם הוא מתחייב לאבא שבשמים שגם אני הקטן... מוסר לך את החותמת האישית שלי שבה ניתנה לי אפשרות לפרוק את היצרים שלי... אבל אני מוסר לך את זה ואני מתחייב שלא אשתמש בחותם הזה לשום ריגוש שפל ובהמי אלא רק בתיאום מלא עם רצונך יתברך...

זה החוזה שנחתם בברית מילה... וה' כורת על זה י"ג בריתות... (כמו שכשסוגרים חוזה חותמים מלא מלא חתימות אצל העורך דין... אז ככה זה גם כאן... זה... זה רציני... זה חוזה שותפות לגמרי לגמרי...)

והנה!!! יום אחד ויגדלו הנערים... וזה הקטן באמת גדול יהיה... יום אחד מוטי שלנו גדל... ואז לאט לאט התחילו להגיע כל מיני פיתויים וניסיונות... הוא קיבל עיניים גדולות... יש לו פרפרים בראש... פתאום בא לו... מתחשק לו... יש לו דחפים... אבל אי אפשר!! אל תשאל... אני תקוע עם החוזה המגביל הזה... אין לי רשות!!! כל דחף יצרי שלי אני חייב להיות מתואם עם השותף שלי... כל פעם שהיצר הרע שלי נכנס לטראנס... אבל לא!! כל פעם המצפון מעיק עלי... ההלו... למי החותמת?? שכחת שאתה לא יכול לעשות מה שאתה רוצה עם החותמת... כל סיפוק יצרים חייב להיות מתואם עם השותף... עם המאושר חתימה השני...

את ארץ ישראל אפשר לאהוב!!! אם רק תבין שצריך...

אנחנו נמצאים בפרשת מסעי שעוסקת בגבולות ארץ ישראל... פעם כתבתי כאן מאמר על ארץ ישראל ותיארת בהתרגשות איך שאני מסתובב בארץ ישראל... שליבי יממה להלך בהרי ישראל... תיארת את ההתרגשות בלראות את הכרמים בהרי שומרון... נטעו נוטעים וחללו... ואז מישו העיר לי... ההלו... משהו קרה לך... אני קצת... קצת פחות חרדי... התיאורים המרגשים האלו מהשומרון... זה נשמע קצת שייך למגזר הדתי לאומי...

אמרת לי: אתה צודק... התבלבלת... פזלתי מידי ימינה... אני מיד חוזר לעצמי... אני מיד מחליף דיסק... קדימה... החלפתי דיסק... התחלתי בתיאור אחר לגמרי: ובכן... נסענו בחדרת קודש לשדה תעופה... כולנו מלאים רגשות קודש... הנה אנחנו זוכים לעלות בכבש המטוס... לקראת מסע הקודש... לפראג... וילנא... פרשבוגר... אה... אשרי עין ראתה כל אלה... איזה זכות לנסוע... אה... מה אתה אומר?? **נכון... זה נשמע קצת יותר חרדי...?? זה מצלצל אפילו צדיקי יותר??** אז זהו ש... ש... שלא!!! מותר לנו להודות עם יד על הלב שבנקודה הזו אנחנו פחות חרדים!!! החוסר שייכות שלנו לארץ ישראל... ומאיך החיבור והחיבה שאנחנו רוחשים לארץ העמים... בנקודה הזו אנחנו מדשדשים מאחור ואנחנו לא מתואמים עם תורתנו הקדושה... אני בחרתי משום מה לא להתרגש מייצאה מארץ ישראל... אני בחרתי להתרגש יותר מהשומרון... ממקום שנגלו שם אלוקים לחוויך וציריך... ואם בפרט הזה הציבור הד"ל יותר מחובר לארץ ישראל אז בפרט הזה הם יותר חרדים מאיתנו!!!

את ארץ ישראל אפשר לאהוב!!! אם רק נרצה!! בארץ ישראל יש יופי!!! אבל זה יופי עמוק!!! זה יופי שמגיע ממקום של חיבור... מקשר פנימי... מנכונות והשקעה... **מה הכוונה???** הנכונות היא שזו הארץ שה' רוצה שאני אוהב אותה!! ה' רוצה שאני אתחבר לארץ הזאת... שאני אשתקע בה... ושאיני לא כל הזמן אחפש את הטיסה הקרובה שתוציא אותי ממנה... מה נעשה שמשום מה... לא ברור מי עומד מאחורי החובה הקדושה הזו להחזיר אותנו כל פעם מחדש לאירופה... ועוד לעשות מזה מסע קודש... מילא אתה גר באמריקה בגלל שנולדת שם... מילא אם קבלת השקפה נגד המדינה... מילא בא לך להנות ממלונות ונופים של חו"ל... אבל לנסוע למסע הקודש לאירופה?? **מי המציא את הקשקוש הזה??**

צר לי מאוד... אני בעלבת... ואני למדתי לאחרונה דף היומי מסכת גיטין, ושם למדנו לא מכבר שמי שמוכר עבדו לחו"ל, העבד יצא לחירות... למה? כי הוא מפקיע את עבדו ממצוות התלויות בארץ... שמעת?? אדם צריך להתחשב **בעבד כנעני** שלו!! שלא יפסיד ח"ו מצוות התלויות בארץ... ואתה?? איפה אתה פה בסיפור...

יש הבדל אחד 'קטן' בין שוויץ לבין ארץ ישראל... בשוויץ יש אויר טוב!! אבל בארץ ישראל **צריך** שיהיה אויר טוב!! בשוויץ יש משהו נעים... ואילו בארץ ישראל **צריך** שיהיה נעים... הבנת?? שוויץ זה בית מלון... לבית מלון באתי כ... כי נעים שם... אבל בבית שלי **צריך** שיהיה נעים!! זה תלוי בי... אני **צריך לדאוג** שיהיה נעים... שיהיה בטעם... שיהיה נחמד... יש יהודים שמגיעים לארץ ישראל... מתרווחים רגל על רגל... אמרו להם שארץ ישראל זבת חלב ודבש ונעים בה... ואז הם שואלים למה לא נעים פה?? הרבה יותר נעים לנו בחו"ל... אדוני היקר... פה אתה בבית!!! בבית שלנו עם ה'!! אתה פה הגברת... קדימה... תפשיל שרוולים... אם אתה רוצה שיהיה פה נעים תדאג לזה... **זה תלוי בך... תעבוד על זה**... פה זה לא מלון... פה לא יושבים רגל על רגל ומחכים שיהיה נעים... פה דואגים לזה!! אל תשכח שכמה מהמלון נחמד ונעים... אבל עדיין!! כולם בסוף אוהבים יותר את הבית... ולמה?? כי זה הבית שלי!!! למלון הלכתי כ... כי נעים שם!! אבל בסוף חזרתי הביתה... ובבית שלי אני אדאג שיהיה נעים... אני אדאג שיהיה דירה נאה מרחיבה דעתו של אדם... וזה היופי והנעים של ארץ ישראל!! זה נעים שלי... זה נעים מסוג של עקרת בית של ה' שהפשילה שרוולים ודאגה שיהיה פה נעים... היה איכפת לה מזה... נעים ממקום של חיבור... לא נעים ויפה של מלון מתכתי... נעים ויפה של הבית שלנו עם ה'...

ובפרט הזה יש לנו הרבה מה להתחזק... כי לאהוב את ארץ ישראל זה משהו שלא מגיע מעצמו... זה משהו שתלוי בנו!!! ה' רוצה אותנו כאן... מכאן ואילך זה תלוי בנו... אנחנו אלה שנחליט עד כמה אנחנו משקיעים ודואגים להנעים לעצמנו את השהות כאן... יש כאלו שנאלצים להתגורר ביחידות דיוור פצפוניות שבראות כמו מחנה פליטים... אז מילא אם היית גר בחו"ל... נכון... יהודי שגר בחו"ל הוא באמת נמצא שם על תקן של מחנה פליטים... אבל אתה גר בארץ ישראל... פה צריך שיהיה לך אילוץ גמור!!! שמעת?? אילוץ גמור!! למה לחיות בארץ ישראל בצורה שכזו... אבל אם אין לך סיבה מוצדקת... אתה מחויב לעשות הכל כדי להנעים את ישיבת ארץ ישראל!! אגב: אתה מבין לבד שאם הייתי גביר שמתגורר בדירת יוקרה באחוזה שנלך לא הייתי מעיז להיות 'לועג לרש' ולסנוט באלו שגרים ביחידות דיוור טחובות... אז זהו!! שאני מעיז לדבר **רק בגלל** שהשכירות שהם משלמים על ה-40 מ"ר שלהם היא פי שלוש מהמשכנתא שאני משלם על הבית הנורמלי שלי... ואני לא מגזים!!! ומהמקום הזה אני מרשה לעצמי לומר: שמי שאין לו **אילוץ גמור** לגור בצורה שכזו... אז אדוני... אנחנו בארץ ישראל... פה זה לא המקום לחיות כמו מחנה פליטים!!! תן כבוד לישוב ארץ ישראל... יש הקפדה בחז"ל להנעים את ישוב ארץ ישראל וליקר אותה... (אגב: מישו טען לי שיש לו ראייה שאפשר לגור ביחידת דיוור בירושלים... שהרי "לא אמר אדם צר לי המקום שאלין בירושלים..." אמרת לי: ההיפך הגמור!! זה בדיוק מה שכתוב... "שאלין בירושלים!! לינה זה היה לילה אחד... כל יהודי שהקריב קרבן היה לו דין של לינה לילה אחד ופנית בבוקר והלכת לאוהלך... לילה אחד ללון ביחידת דיוור בירושלים זה בסדר... לא אמר אדם צר לי המקום... אבל לחיות שם?? לא!!! ופנית בבוקר והלכת לאוהלך... חפש לעצמך דירה גדולה זולה ונורמלית בפריפריה...)

צריך לדעת שנושא המגורים בארץ ישראל זה עבודת ה'... זה שטייגן!! ולאהוב את ארץ ישראל זה משהו שאנחנו צריכים לייצר אותו... זה לא מגיע לבד... אוהו... בטח שלא מגיע לבד... תראה עד כמה אנחנו לא מחוברים ליה... תראה איך כל איזה מסע "קודש" מבריא אותנו מארץ הקודש... אז הנה!! זו נקודה למחשבה בפרשת השבוע שלנו. הפרשה שמתחמת את גבולות ארץ ישראל שבגמ' בגיטין יש סוגיה שלימה פסוק שלם על שביל בארץ ישראל... כל שביל בארץ ישראל שווה פסוק!!

חסידי... איפה אתם... איפה הרגשי קודש שלכם... אנחנו צריכים את ההתלהבות שלכם פה... אתם חסרים... אל תברחו לחו"ל... זה לא יעזור לאף אחד!!! ארץ ישראל לא שייכת לאף מגזר... היא שייכת לכל יהודי ששואב את היהדות שלו מהספר תורה היהודי...

ניתן לרכוש את החוברת החדשה

'עיני עיני חלק ב'.

חוברת זו כבר יצאה לפני כמה שנים, ובה מקבץ מאמרים בנושא שמירת העיניים לקראת בין הזמנים, ובעקבות הביקוש הרב, יצאה חוברת נוספת עם מקבץ נוסף של מאמרים בעניין זה... ניתן אי"ה להשיג ברוב המוקדים המפורטים להלן. לפרטים נוספים ניתן להת':

0548446691 0527683095

כמו כן: נותרה כמות מצומצמת של החוברת הישנה 'עיני עיני ח"א', ניתן להשיג גם אותו במוקדים הנ"ל.

כמ"כ ניתן לקנות את הספר **"וימאן!"**

הנכתב היישר מתוך חזית הקרב, והעוסק בעוצמות השליטה והחוסן הנדרשים ל'בן ישיבה' בדורנו הרדוד והנשחף,

ב" 15 ע"ב בלבד (כריכה רכה)

מוקדי המכירה ברחבי הארץ:

ירושלים: רח' נחמיה 10 קומה ג'

גבעת שאול, רח' בן עוזיאל - 054-8491554

בית וגן - משפחת נוישטטר רח' הרב פראנק 29

רוממה - המ"ג 29 - 052-7682281

רמות ד' - רובין 47 - 054-8419684

אופקים - משפחת שפירא: 053-4112035

אחיסוק - שרגל 052-7171721 שבט אשר 9

שלב ב': 0534162979

אלעד - 03-9073067

אשדוד - הרב צור - 050-4120311

באר שבע - משפחת חיון 0533162445

ביתר עילית - אזור רמי לוי - 054-8450998

בית שמש - נהר הירדן 9 ר"ב 058-3294147

בני ברק - קיבוץ גלילות 9 - 055-6728458

חזו"א 34 052-7117271

אזור רח' הרב קוק - 0527603814

חיפה: פולק, גאולה 15, 052-7683095

טבריה - 054-8441354

מודיעין עילית: קצת החושן 14, 052-7174781

חפץ חיים 14 - משפחת דרבקין - 089742750

גרין פארק 0527644795

נתיבות - הר' גרשונוביץ 42 089934274

עפולה - 052-7686876

פתח תקוה - (מרכז העיר) 0504124235

צפת - 052-7181828

רחובות - 0533185792

רכסים - 054-8415410

תל ציון - 052-7150166

תפרה - לימן - 055-6705003

כמו כן: לשואלים:

יצא לאור בס"ד מהדורה נוספת של

הספר 'אהבתי'.

ניתן לקנות במוקדים הנ"ל.

(נ.ב. התכנים נשארו כמות שהם ללא שינוי)

בוכה בכל נדרי... אז כנראה שיש... יש שם מה לבכות... יש בכל נדרי משהו מאוד מרגש ומרטיט... שזה מעבר להלכות התרת נדרים גרידא...

אז מה... מה זה?? מה זה ה'כל נדרי' המרטיט והמצמרר הזה???

העניין הוא שהמעמד של כל נדרי!!! זה מנגנון האבטחה שאחרי ברית מילה!!! ברגעים המרטיטים האלו... הרעיה או הבת של ה' נכנסת לבית הכנסת ומתוודה!!! היהודי מגיע ומספר לה' חטאתי... וכעת... כעת ברגעים אלו של גילוי לב... כעת יש בחינה של "ואם **ביום שמוע** אישה..." כעת אבא או הבעל שבשמים **שמעו!** שמע שהבן שלו במשך השנה ניסה להפר חוזה... רצה לקחת את החוק לידיים ולפעול באופן עצמאי בחותמת בלי תיאום מלא עם השותף השני- בורא עולם...

אבא שבשמים מהר עומד ומפר!!! שביקין!!! שביקין!!! בטלן ומבטלן, לא שרירין ולא קיימין!!! שום דבר לא עשית... אני פה המאושר חתימה שיש לי את הפריבילגיה להטיל ווטו על כל חתימה שנעשתה בלי תיאום איתי... רשב"י שומע את כל נדרי ופורץ בבכ"י!!! ה'כל נדרי' הזה הוא המערכת אבטחה הכי קריטית לשריין את הצעיר בדור 2023 שהניסיונות יהיו קשים להחריד... ויופעל לחץ אטומי מכל הכיוונים לבטל חוזה... ומי ערב לנו שיענקי שלנו יחזיק מעמד ולא יפר חוזה???

כאן מגיע אבא שבשמים עם כרית אוויר של 'כל נדרי'!!!

יענקי שלי... אם ח"ו קרתה מעידה ועשית שימוש עצמאי בחותמת בניגוד לרצוני... זה עדיין לא אבוד... תשמיע!!! תשמיע בפני את הנדר והאיסר... ואני מפר!!! אני מנטרל! יש לי זכות ווטו של י"ג סמכויות כנגד י"ג כריתות ברית בלך לך... מה הפלא שרק האיזכור של צמד המילים "כל נדרי" מחסיר פעימה בלב היהודי... ה'כל נדרי' הזה משאיר את המילה האחרונה בידיים של ה'... ואם בלך לך היה לנו ברית מילה... **אבל אז עדיין לא המילה האחרונה!** כי ה"מילה" האחרונה באמת היא הזכות ווטו שיש לאבא להפר...

עד כאן גיחה קצרה בשמי האוויר הצח והמרומם של ימי התשובה... כמובן בהקשר לפרשת השבוע... פרשת הנדרים...

תכל'ס: מה זה כעת נוגע לעניינינו... בימים אלו... ימי יולי אוגוסט???

צריך לזכור דבר אחד: אתה בן של ה'... ואבא שבשמים לא הולך לוותר עליך!!! כי הוא אבא!!! ואבא זה אחד שלא מוותר!! הוא ילך איתך עד הסוף... אתה בסוף תהיה בחיבוק... או בטוב או לא בטוב...

מה אני מתכוין??? פעם לפני בין הזמנים כתבתי בסגנון חריף... יהודי יקר: אסור לעשות עבירות... ונו נו נו... ה' מעניש... וזה לא צחוק ילדים... מי שחושב שהוא יעשה מה שהוא רוצה ביולי אוגוסט... שידע לו

לקום ולנדור נדר ו... ועקרונות הנדר קיים!!! כי היא כבר נערה ויש לה את מרחב האישי שלה... אבל!!! במקביל!! ברגע שבעלה או אביה שומע שהיא נדרה... **יש לו זכות ווטו** להפר את נדרה ביום שמעו!!! כלומר: נכון שאת מצידיך יכולה לנדור... אבל באותה מידה יש לי זכות ווטו להפר!!! (ואם הניא אביה אותה ביום שמעו כל נדרה ואסריה אשר אסרה על נפשה לא יקום וה' יסלח לה... הכל מופר לה... הכל שרויים לך... מחולים לך...)

והכח הזה שיש לבעל להפר את נדרי אשתו... הוא כח כ"כ חזק!!! **עד כדי כך חזק!!!** שבשנה האחרונה למדנו במסכת נדרים להלכה... שאישה שנדרה ובעלה יכל להפר לה ומשום מה הוא החליט להתעלם ולא להפר לה... בעלה לא יכול אח"כ לבא אליה בטענות למה נדרת?? (הוא לא יכול לגרש אותה בלא כתובה בטענה ש"יש עליה נדרים") ולמה?? כי סליחה... אתה היית יכול להפר לה!!! אה... לא הפרת?? אז זו בעיה שלך!!! זה כבר נדר שלך! לא שלה!!! וכאן!!! בפרשת נדרים זהו אבא שבשמים ברא

13 מערכות אבטחת חוזה!!! כנגד 13 בריתות חוזה!!!

מגיע יהודי שבור ורוצץ... כן... אמנם הקב"ה כרת איתי ברית... התחייבתי לו שאני אשמור על קדושה... ותכל'ס... הפרתי חוזה... פגמתי... פרמתי את החוזה במו ידי... זהו... אין לי סיכוי... השחתתי במו ידי את הטבעת הנישואין שקישרה ביני לבין ה'... זהו... אין לי תקנה... בכל הספרים הק' כתוב שאין לזה תיקון... זהו... את בריתי הפר- והאבדתי...

אבל לא!!! יהודי יקר... אל תבהל... יש תקווה... מה?? מה כבר יכול להיות?? פשוט מאוד: **תשמיע!!!** תשמיע לאבא שבשמים... תבא ותתוודה לפני... תגיד לו שכך וכך עשית ופעלת על דעת עצמך... ואז!!! ברגע שאבא שבשמים שומע... כעת יש לו זכות ווטו **להפר ביום שמעו!!!** הוא יכול להניא אותך ולהפר ולומר... מופר לך... לא הועלת כלום... וזהו!! זה מנגנון האבטחה העצום והנפלא שהקב"ה חקק בתורתו... של י"ג הפרות וקיומים שיש בפרשת נדרים!! מקביל לי"ג בריתות של מילה...

עכשיו... כעת תבין מה פשר הרטט וההתרגשות הבלתי נשלטת שיש לנו במעמד ה**כל נדרי** ביום כיפור... מה זה ה-כל נדרי המסתורי הזה??

מה הסוד הצבאי של כל נדרי שמצליח להחסיר פעימה בלב של כל יהודי? אז כמובן... אני מכיר הרבה אנשים (חלק מהם היה אני) שנוהגים לייבש את העסק... וכשכולם מגיעים לבית הכנסת ומתחילים לבכות בדמעות שליש בכל נדרי... אז הם עוצרים אותם... רגע רגע... מה אתה בוכה... מה אתה מתרגש... זה בסה"כ התרת נדרים... מה... גם בהתרת נדרים בער"ה... גם בכית?? יש פה בסה"כ מעמד הלכתי של שלפני יו"כ מתירים את כל הנדרים בעשרה... אבל לא!!! אחרי כל היבוש הזה... עדיין!!! עדיין אם שמת לב... במחזור של יו"כ... יש שם גם קטע זוהר... שאנחנו לא מבינים מה כתוב שם... אבל דבר אחד כולם יודעים... שהקטע זוהר הזה מתחיל במילים **בכה רבי שמעון ואמר...** זאת אומרת: גם ר' שמעון

מה פשר ההתרגשות שלנו ב'כל נדרי'??

(ההמשך מעמוד 1) ומה אני אגיד לך... הסיפור הזה לא מתאים למוטי... החוזה הזה מעיק עלינו... מגביל אותנו... הוא בכלל לא בקטע... אל תשכח שאף אחד לא שאל אותי... כשהייתי תינוק בן שמונה ימים פתאום החליטו בשבילי... עשו חוזה שותפות ביני לבין ה'... ומאז אני תקוע עם זה... יאלה... עזוב... תן לי לחיות... לא מתאים לי החוזה הזה... ואז מוטי הצעיר והפיזי מתחיל לנתק ולפרום את הברית...

יש לציין שהוא צעיר מידי... הוא לא מתחיל לקלוט איזה עיסקת חיים הוא מאבד עכשיו כמו ידי... ותכל'ס במהירות הבזק הוא פורם את הי"ג בריתות אחד אחרי השני... די... עזוב... שחרר... לא רוצה... לא בקטע... מוטי דוהר לתוהו... והנה הוא כעת בדרך לפרום את הברית האחרונה... ועוד רגע זה כבר מאוחר... עוד רגע הוא מנתק ומנטרל את עצמו לגמרי מהברית... הוא מפסיק להיות יהודי... גוזר את הנימה האחרונה שמקשרת אותו עם המעגל הסגור של יעקב חבל נחלתו...

יש כעת מתח עצום בשמים!!! אתה יודע מה זה כלה של ה' שבמו ידיה מפרקת את הזכות הגדולה ביותר להיות רעיה ושותפה של ה'???

ועל זה!!! בדיוק על זה!!! כבר לפני עשרים שנה... ברגעים המרטיטים את החתימת חוזה... כבר אז!!! עמד הסבא המכובד בברכות והתחנן: אשר על כן בשכר זאת קל חי חלקנו צורנו, **צוה להציל ידידות שארנו משחת למען בריתו אשר חתם בבשרנו!!!** אנא ה'... בעוד עשרים שנה... כשהשמנדיק הזה יגדל ויתחיל להשתולל... ולנסות לפרק את השותפות... אנא... תציל את מוטי שלנו... תציל אותו ברגע האחרון שלא יתבטל החוזה... כי סו"ס עדיין... גם כשהוא יהיה בגיל עשרים... עדיין מדובר פה בצעיר פזיז ש... שזה הקטן עוד גדול יהיה... וכמו שעכשיו הוא פספוס ויש לו עדיין מה לגדול... הרי גם בגיל 18 יהיו הרבה דברים שהוא עדיין לא מבין... וכשהוא יגדל ויבין מה זה לזכות להיות שותף של ה'... אז אנא ה'... תציל אותו מביטול חוזה... רגע לפני שיהיה מאוחר...

וה' אכן שמע את התפילה הנרגשת כבר אז בשעת חתימת החוזה!!! וה' באמת מציל את ידידות שארנו משחת למען בריתו...

השאלה היא: איך בדיוק ה' מציל אותנו?? והעניין הוא כך:

בדיוק בשביל זה!!! בשביל זה יש לנו פרשת נדרים ששם הקב"ה ברא מנגנון אבטחה יחודי!!! שנערה בבית אביה או אשה בבית בעלה... מצד אחד היא **תחת רשות אביה** או בעלה... ומצד שני: יש לה גם את המרחב הפרטי שלה ששם היא יכולה לפעול באופן עצמאי... היא יכולה ביום בהיר

חילוני שההורים שלו יודעים את הסכנות שיש באינטרנט והם לא מנסים לחסום אותו לפחות באופן חלקי (כי הם מיואשים מראש) ילד כזה גדל עם חרדות!!! כי הוא מרגיש שאין לו גב... אין פה מישהו שעוצר אותו... שמתחם אותו... הוא מרגיש במטווח של שטח אש בלי הגנה... (בחור יקר: הסיכוי שלך להבין את העומק של המשפטים האלו הוא קלוש ביותר!! אבל אם אתה נן מבין... תדע לך שאתה למדן בקנה מידה... ואם אמרו לך שאתה למדן... ובכל זאת אתה לא מבין מה כתבתי כאן... אז תדע לך שאתה לא כזה למדן כמו שאתה חש מעצמך... אמנם לא נורא... אבל יש לך עדיין מה להתקדם...)

בחור יקר: אני רוצה להגיד לך משפט קצת מזעזע...

חכה חכה... עוד מעט מגיע בין הזמנים... ההורים שלך שוב יתחילו לעצבן אותך... כשתרצה לנסוע לנחל הדרג'ה... הם יעשו לך פרצופים ולא ירשו לך וכן ירשו לך... ואמא שלך תפחד שיקרה לך משהו וזה יעצבן אותך... ואוף... ההורים האלו לא מבינים... אין לי כח אליהם...

אז זהו!!! ש... ש... שאני לא מאחל לך!! אבל תדע לך שיש לצערנו הרבה יתומים בגיל שלך!!! ופעם היה צריך לרחם על יתומים כי הנעליים שלהם היו קרועות ולא היה להם מה לאכול... אבל היתומים של היום יש להם 'ערבים' וקופת העיר דואגת להם... ובכל זאת!!! בכל זאת גם בדור יש מה לרחם על יתומים... מה?? מה יש לרחם על אחי היתום??

שכשאמא שלי הייתה בחיי חיותה! ואני רציתי לצאת לטיול מסוכן... היא לא הסכימה... הפריעה... והתעצבתי... אוף... ההורים האלו...

וכשהיא נפטרה ואח שלי רצה לצאת... כבר לא היה לו אמא שמפחדת... היא לא הפריעה לו... וזה פתאום היה חסר לו!!! (היה לו ב"ה אבא שיבדחט"א... אבל אמא כבר לא הייתה...) היה חסר לו את הקונטרה הזו... שיש מישהו שכ"כ איכפת לו ממני... עד כדי שהוא גם מוכן להתכתש איתי... פתאום הוא מצא את עצמו יתום מפחדת... רגע... מה קרה? ממה אני מפחדת?? למה עד היום לא פחדתי? התשובה היא: עד היום אמא פחדה עליי!!! האיכפתיות שלה העניקה לי יציבות!! אני כבר לא צריך לפחד... כי יש מי שכבר מפחד עליי... ואם היא בכל זאת בסוף אישרה לי כנראה שזה בסוף כן 'עבר בחוק...', אבל כשאין את הקונטרה הזו... כשהכל מותר... זה מה שחסר ליתום בן דורנו... את הקונטרה הזו שאתה כ"כ שונא... את ה"לא ירפך" הזה שאתה כ"כ מנסה להתנער ממנו... אני לא רוצה להתעלל בך רגשית אבל תעריך שיש לך הורים שדואגים לך... ואם אתה יתום... תשמח שיש לך אבא שבשמים שמפחד עליך... ולא מרשה. ולא ירפך... כי היתומים האמיתיים זה אחינו התועים שאין להם שום גב... שום קונטרה... הם לא מודעים לעובדה שיש אבא בשמים שמפחד עליהם... שלא מרשה להם... הם מקנאים בך שיש לך אבא חזק שבשמים! נחבק את החוזק הזה!! נאמץ אותו ונשמור על הרוחניות שלנו...

חזקה ובזרוע נטויה ובחמה שפוכה אמלך עליכם!!" זה יקרה בכל מצב... הבנת מה אמרתי???

כשרואים אבא שמגיע לקראת הילד שלו... מנסה מפה... מנסה משם... מי שעומד מהצד זה נראה לו סוג של התקפלות... הנה... הוא נכנע לילד שלו... אבל לא!!! זה לא נכון!!! זה בדיק הפוך!! היות ואבא נחוש בכל מחיר לעשות מהילד שלו בן אדם... לכן דווקא אצלו כל האופציות פתוחות... זה שכל האופציות פתוחות זה לא בגלל שהעסק פה קליל ופתוח... לא!!! אזרבה... דווקא בגלל שהעסק פה נחוש בכל מחיר... דווקא לכן חייבים להיות ערוכים לכל האופציות... כי זה חייב לקרות... זו הסיבה שאם תשים לב בנבואות שירמיהו מתנבא לעם ישראל... יש כל הזמן סתירות מיניה וביה... רגע אחד ה' מוכיח... מעניש... נשבע ה' בימינו שהולך להיות פה חורבן נוראי... ורגע אח"כ פתאום מגיע נבואה של נחמה ורחמים... רגע אחד הנביא אומר שזהו... נחתם הדין... אין תקווה... ומיד אח"כ הנביא פתאום מציע להם עיסקת טיעון... תשמרו שבת... תשחררו את העבדים... תזהרו בדיני ממונות וה' ימחל לכם... אך מסבירים את הסתירות האלו מיניה וביה?? התשובה היא: ברגע שיש פה מערכת של אבא ובן... אז כל העסקות טיעון מונחות על השלחן... ולכל הכיוונים... כי הרי בסופו של דבר אתה תמיד תשאר הבן שלי!! אני אף פעם לא הולך לסיים איתך... אני אף פעם לא אקרא לך לפגישת שימוע... טרום מכתב פיטורין... אם זה היה ככה... הדברים היו מאוד ברורים... הייתי מציב לפניך תנאים ברורים... אחד שמים שלוש... וזהו!! אז זהו שהיות זה לא ככה. היות ובכל מחיר אתה תמשיך להיות הבן שלי... וממילא אין הצעה שנדחית על הסף... הגזר והמקל והמקל והגזר... ולמה?? כי משהו פה חייב לקרות!! בטוב או ברע... בהסכמה או לא בהסכמה... באהבה או ביראה... בקנה נועם או בקנה חובלים...

זה בסדר בחור יקר... תהיה רגוע... יש לך אבא חזק מאוד בשמים... שהוא תמיד איתך!! אתה יכול להיות רגוע... אתה אף פעם לא אבוד בעולם... כי יש לך תמיד גב!! יש לך אבא חזק שבשמים שתמיד יתן לך גב... אבל אתה יודע מה זה גב?? גב זה גם גבולות!!! יש לך אבא חזק בשמים שהוא לא הולך לוותר עליך!!! ואם תעשה שטויות הוא יתפוס אותך חזק... תשמח... תהיה מאושר מזה... כיף לנו שיש לנו אבא חזק... ילד מרגיש בטוח עם אבא חזק!!!

החילוני הוא אומלל... היות והוא לא מודע לך שיש לו אבא שבשמים... הוא חושב שהכל הפקרות... אז אולי לך במבט שטחית... זה אולי נראה לך כיף... איזה כיף לו... הכל מותר לו... אבל כשתגדל... כשתהיה קצת יותר מבוגר... כשתתחיל להבין במהלכים העדינים של שדה החינוך... אז אתה תגלה להפתעתך שילד משווע לגבולות... כי גבולות זה גב!! גבולות נותנות לבן אדם תחושת יציבות... תחושת עוגן... תחושת חוזק שהעסק בשליטה!!! מישהו פה נותן לי קונטרה!! אני חשוב לו... בן אדם שאין לו גבולות זה אומר שאין לו גב... הוא מרגיש אבוד בעולם...

בן אדם שמותר לו הכל... המשמעות היא שהוא לא מעניין את אף אחד... ילד שלא קשור בעגלה זה אומר שלא איכפת לנו שהוא יפול מהעגלה... ילד שההורים שלו נותנים לו להסתובב על גג בלי מעקה... זה אומר שלא איכפת להורים שלו שהוא יפול משם... ילד

שהוא משחק באש וכו'... אחרי שכתבתי את זה... מישהו התקשר וצעק עלי... איך אתה מדבר ככה על אבא שבשמים?? אתה עושה מבורא עולם קשוח כאילו מדובר פה באיזה מורה למתמטיקה שמעניש... כאילו מדובר פה בשוטר תנועה... הקב"ה הוא הרי אבא טוב שבשמים... הוא מרחם עלינו... חומל עלינו... הוא לא כזה קשוח כמו שאתה מתאר אותו...

אמרתי לו: יש לך טעות חמורה!!! מנסיון אישי אני יכול להגיד לך:

דווקא אבא-- זה האיש הכי קשוח ועקשן בעולם!!!

אני בתור ילד... הצלחתי להתגבר ולנצח את כל המלמדים הכי קשוחים בחידר... היו רבעס מאוד מפחידים שכל הילדים רעדו מהם... כולם ידעו שעם הרבה הזה מסוכן להתחיל... זה רבה שלא מעגל פינות... הוא ילך איתך עד הסוף... אל תתחיל איתו... אבל אני הוכחתי שאפשר לכופף ולנצח את כולם... גם הרבה הכי קשוח בחידר... שכל היום 'חפר' לי... שיגע אותי... שיעורי בית... תגיע בזמן... סדר וניקיון... יום אחד גם הוא נכנע... יום אחד נמאס לכל הצוות ממני והם כנראה קיבלו הוראה מגבוה... די... תעזבו אותו... אני זוכר שבאזור כיתה ז' בערך... קבלתי אשראי חופשי... תעשה מה שבא לך... תגיע מתי שבא לך... תצא מתי שבא לך... די... כל הצוות של החידר יצאו ל'פנסיה מוקדמת' בהקשר אלי... כי דחילאק... כמה אפשר לריב איתו... לך תדבר לקיר...

אבל היחיד!!! היחיד שאף פעם לא ויתר לי!! והיחיד שגם אחרי שכולם ויתרו לי... והמשיך לחפור לי... היחיד שהמשיך לעמוד לי על הראש... תנחש מי זה היה? אבא שלי!! ותן ניחוש למה?? כי הוא אבא שלי!! ואבא לא הולך לוותר על הילד שלו... גם כשכולם ויתרו עליך... היחיד שלא ויתר זה אבא!! לא ירפך ולא ישחיתך... מה זה 'לא ירפך'?? לא יתן לך ריפיון!! הוא לא הולך לוותר עליך... תשכח מזה... ממילא ידידי היקר... אתה טוען לי שהקב"ה לא כזה קשוח... ולמה?? כי הוא אבא?? יש לך טעות חמורה!! דווקא אבא זה הדבר הכי קשוח בעולם!!!

מה פירוש קשוח... לא קשוח ממקום של ניכור והתעלמות ואכזריות... חלילה!! קשוח ממקום של אכפתיות ועקשנות... הוא לא הולך לוותר עליך... אבא שבשמים כרת איתך ברית... והוא לא יתן לך להפר את הברית הזו... צווה להציל ידידות שארנו משחת למען ברית אשר שם בבשרנו!!! גם אם תנסה להפר ברית ולהתנתק ממנו בכח... תסמוך עליו... הוא כבר יבא מנגנון מיוחד שהוא יכר לך ביום שמעו... הוא יסלח לך בכח!!! הוא יפגן אותך בכח... ויכריח אותך להיות טוב כי הוא נחוש בטובתך... הוא יפתח לך דף חדש ויתן לך את מלא הצ'אנס... על ימין ועל שמאל... לא רק ממקום של יאלה... בא נפתח דף חדש... לא!! זה מגיע ממקום של עקשנות!! בני היקר... אתה תהיה בן אדם... לא יעזור לך כלום... אנחנו נגיע להסכמים או בטוב או לא בטוב... כמו שכתוב: "חי אני נאום ה' אם לא ביד

למעשה, משפחת סנאה כורתי העצים... בדרך ללשכת דיר העצים.

קוראים לי עזריה ואני מצאצאי סנאה בן בנימין... סבא שלי לפני 350 שנה היה מהראשונים שעלו עם עזרא מהגולה... והוא מסר את נפשו לגייס תרומת עצים למזבח והפך את העולם בשביל שלא יהיה חסר עצים למערכה... ועזרא הסופר ראה מאוד בעין יפה את המאמצים של אלטער זיידע שלי... כי בתין: עצים למערכה זה במילים אחרות התחזוקה השוטפת... ואת זה כידוע הנדיבים פחות אוהבים לצאת... תמיד יותר נחמד לתרום מבנה קיים... או איזה פרוכת נצחית... בפרט אם יש שם איזה איזור... אבל לממן את השוטף?? זה... זה נעלם... בפרט עצים ש... שהם עולים באש... מי מדבר על אש המערכה שהיא אוכלת סהר... אתה הופך את העולם... גורר עצים ומשנע אותם עם מזחלות ואחרי שבוע זה נגמר...

ובכל זאת!!! סבא שלי היה אחד מהשרידים אשר ה' קורא... שהסכים למסור נפש דווקא על השוטף... ולכן נביאים שבאותו דור תקנו!!!! שכל מי שהתנדב עצים באותו דור עני שהיה אז כ"כ חסר עצים... הוא זה שיזכה לדורי דורות לו ולזרעו אחריו... שגם בעוד שמונים ומאה ומאתיים שנה שהציבור יגדל ויתרחב וירושלים תתמלא צאן אדם ואז כבר לא יהיה חסר עצים... אדרבה... כבר יהיו מריבות ומאבקים ותחרויות מי יזכה לתת את העצים למערכה... אבל לא!!! "אפילו לשכה מלאה עצים... יהיו אלו מתנדבים משלהם... אדוני... יש פה חזקות!! מי שהשקיע במניה בזמן שהיא הייתה בשפל של כל הזמנים שאף אחד לא ידע להעריך אותה... הוא זה שיזכה לבניו עד סוף כל הדורות... (כן... ככה זה גם בת"ח צעיר שמהלך ביצידי הדרכים וקעת אף אחד לא מסתכל לכיוונו... החכם שישקיע במניה הזו בזמן שאף אחד לא מסתכל עליו... הוא זה שיזכה להמשיך להרוות גרונו של ת"ח גם כשפקיע שמיה... גם כשכבר כולם יבינו שאכילתו קרבה ושתייתו נכסכים...) ואכן היום הבלעדי של סבא שלי סנאה בן בנימין... היה לא פחות ולא יותר ' באב!!!! ומאז לדורות... זה היום שלנו... זה החג שלנו...

וכבר עכשיו... חודש ימים לפני כן... המשפחה שלנו מסיימת את זמן קיץ חודש לפני הזמן... כדי לצאת לחטוב עצים בקדושה ובטהרה... האמת היא שהיציאה מבית המדרש מלווה ברגשות מעורבים!! מצד אחד יש לנו את הזכות להתנדב קרבן עצים... זו זכות שאנשים חולמים עליה... יש מיליארדים שמוכנים לשלם כל הון שבעולם כדי שירשו להם להתנדב עצים... אבל לא!!

בבית המקדש כסף לא מדבר לאף אחד... כי לא חסר כסף... (יש פה נקודה שצריך להבין אותה: בית המקדש זה לא כמו מוסדות שאתה אף פעם לא גומר להרחיב לשפך... כי תמיד יש את הגידול הטבעי ויש את הצורך להוסיף בהתאם וכו'... בית המקדש זה שטח ומבנה קבוע שהכל מכתב מיד ה' עלי השכיל זה לא משתנה!! גם המזבח לא מתרחב בהתאם למנדטים... וגם לא מוסיפים קרבנות תמידים ומוסיפים בהתאם למספרי האלקטורים בפולמוס... אין כזה דבר... הכל קבוע... ממילא בבית המקדש ישנה תופעה מאוד יחודית: שגם בראשית הדרך כשכלל ישראל מונה כמה עשרות אלפים בודדים וחסרי כל... וגם מאתיים שנה לאח"כ שכבר מדובר בעשרות מיליונים... הרי גובה ההוצאות ממשיות להיות אותם הוצאות למרות שההכנסות הכפילו את עצמם פי אלפי אלפים... ממילא שום מיליארד הוא לא פונקציה ולא יכול לשמור בחוטים במקדש... כי אין צורך בכסף שלו יותר מכל מופלא סמוך לאיש שהקדיש את הכיפה החדשה שלו... הבנת?? נחזור לענייננו--)) אז יש לנו זכות גדולה ונוראה שאנחנו המשפחה שעלה בגורלנו לחטוב עצים ולהיערך לקראת ימינו הגדול- עשירי באב...

מצד שני!!! מה שנכון נכון... סו"ס טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף... עדיין עסק התורה יותר חשוב מכל העצים שאנחנו חוטבים... כך שעדיין החברותא שלי שנשאר בבית המדרש והוא לא זכה להיות במשפחה המיוחסת שלו... תכל"ס... בשורה תחתונה הוא קצת מיוחס יותר ממני... סו"ס הוא קצת עוסק בתורה שיקרה היא מפנינים- יותר מכה"ג שנכנס לפני ולפנים... ואילו אני... עם כל הכבוד לי... חוטב עצים למערכה...

ולכן הרגשות מעורבות!!! מצד אחד יש לנו כזו זכות... כולם מקנאים בנו... יש המון המון אנשים שמתלויים ומצטרפים אלינו ומנסים איכשהו להיטפל למעשה מצווה שלנו... כשאני חוטב את העצים יש לי כמה וכמה יהודים זרים ממשפחות אחרות שהפעילו קשרים... והתחננו וביקשו ונתנו להם רשות להיכנס למתחם של כריתת העצים... והם עומדים לידי ומבקשים במה הם יכולים להשתתף... להביא לך את המסור... רוצה לשתות מיים? במה אני יכול להיות שותף במשהו בכריתת העצים... ותכל"ס... באותה שעה שאני עומד פה בשיא החשיבות והזכות... הרי החברותא שלי יושב כעת בקרן זוית ועוסק בתורה ונמצא במדרגה הרבה יותר גבוהה ממני... אז מה?? אז אולי נותר על?? אז אולי ניתן את הזכות הזו לכל אחד אחר שיקפוץ עלך זה כמוצא שלל רב... ואני אלך לי ללמוד... ? ? ? ? ? לא!!! אסור!! אסור לנו להוריד בערך הזה... אנחנו צריכים לשתף פעולה עם היוקרה הזו של קרבן העצים... להכיר בזכות הזו ולא להתעלם ממנה... ובכל זאת!!! בכל זאת תמיד לזכור שעדיין התורה טובה סחרה מכל סחורה!!! (בתין: אם נוריד את העץ של קרבן עצים... אין נדע להעריך את התורה? אדרבה... שהערך של קרבן עצים ישאר בעוצמתו... ומעליו יתנשא כבוד התורה... זה לא הכמה הנמקין ולולל בכל דבר שהתורה חשובה יותר ממנו... אדרבה... התורה מתכבדת בכל דבר חשוב ומרומם שהיא חשובה יותר ממנו... המסור תלמיד חכם מתכבד בזה שהכהן גדול הוא האדם הכי מסובד בעולם ובכל זאת מסוּז תלמיד חכם קודם לכה"ג עם הארץ)

עכ"פ יצאנו לאזור לבנון... אי שם רחוק בהרי נפתלי וחבולון... שם נמצאים הארזים המשובחים ביותר... גם עצי תאנה חשוב לנו לכרות בשביל המערכה שניה של קטורת... ואז בסיום הכריתה אנחנו משנעים את העצים לירדן... ואנחנו מתחילים להשיט אותם ברפסודות בנהר עד שמגיעים למפגש של הירדן עם ים המלח... ומשם לירושלים הדרך קצרה... (אגב: בדרך ברכנו ברוך שעשה ניסים לאבותינו במקום הזה... כי שם זה המקום שבו יהושע הנמידי את הירדן מצד אחד... ושאר המים המשיכו במרוצתם עד ים המלח) הגענו לים המלח... ובדיוק פגשנו את אחד מהגזברים שקידם את פנינו לשלום... כן... אותו גזבר בדיוק הגיע עם כל מיני מעות חטאת שמתו בעליה וכו'... מעות שאסורים בהנאה וצורת האיבוד שלהם זה "ילכו לים המלח..." (כמו שיש חטאות שדינם למות... ככה יש מעות שדינם לאיבוד...) בדרך לירושלים עם הציוד הכבד... עברנו באזור יריחו וראינו שם יהודים שמתחילים ללקט את ביכורי התמרים... בטח... פה זה עיר התמרים!! כן... עד עשירי באב אנחנו כבר נפגוש אותם מעלים את הביכורים לירושלים... כמובן שימים אלו זה בעיקר ביכורי ענבים... גם את מביאי ביכורי יין פגשנו בדרך... צעדנו בדרך העולה לירושלים ושפתותנו מרחשות את הנבואה של זכריה על האזור הזה... כן... המקום הצחיח והמדברי הזה... לעתיד לבא יצאו מים חיים מבית ה' חצים אל הים הקדמוני וחצים אל הים האחרון... (דהיינו הנחל יצא מצד אחד לכיוון הים התיכון שמערב, וחצי ממנו לכיוון מזרח דהיינו ים המלח והלאה...) כן... נא להזדרז להצטלם בכל האזורים המדבריים והצחיחים שבאזור מדבר יהודה... כי לעתיד לבא המקום יחזור להיות כולה משקה... "ישם מדבר לאגם מים וארץ ציה למוצאי מים..."

הגענו לירושלים עם כל המטען חורג... קבלנו אותנו בכבוד גדול... והלכנו בחרדת קודש והכנסנו את העצים למקום בלשכת דיר העצים... מי האמין... עד לפני כמה שנים לשכת דיר העצים הייתה הלשכה הכי מסכנה... מי האמין שבבום אחד פתאום התגלה ששם שוכן ומוצפן ארון ברית ה'... מי האמין שאחד מ"ג השתחוואות שבמקדש זה מול לשכת דיר העצים... מי חלם שדיר העצים הזה הוא אחד מהמקומות הקדושים ביותר... אז כן... גם הסטנדר והגמ' המיומנים שמחכים לי בשניה שאני מסיים לכרות עצים... גם הם מחכים שם בצד ואף אחד לא בהול לאייש אותם... מי מאמין שכשיפקחו לנו העיניים ננוכח שאין לנו שיעור אלא התורה הזאת... זבח ומנחה לא חפצת אזניים כרית לי... אז אמרתי הנה באתי... תורתך בתוך מעי...

מהי התנאי להיכנס לנעליים של

השני?

בפרשת השבוע אנחנו קוראים על ראובן וגד וחצי שבט המנשה שהלכו להתגורר בעבר הירדן... כאן חשוב לציין: שיש הבדל בין שבט ראובן וגד! לבין חצי שבט המנשה...

ההבדל הוא ששבט ראובן וגד בחרו לגור בעבר הירדן משיקולים שלהם... לא משנה כעת מה השיקולים... (האם בגלל המקנה רב או בגלל ששם חלקת מחוקק ספון או כדי להיות בספר ולהיות העורף ששומר על ישראל...) אבל חצי שבט המנשה... הם לא קשורים לסיפור הזה!!! חצי שבט המנשה שבאו לגור בעבר הירדן זה כבר ממקום של שליחות... אחריו!!! ששבט ראובן וגד הלכו להתגורר בעבר הירדן... כעת מי ירומם אותם... מי יקח פיקוד על ענייני היידישקייט... מי יהיו השופטים והשוטרים?? מילא בארץ ישראל יש לנו יהודה מחוקק... אבל מי יהיה השבט והמחוקק בעבר הירדן?? כאן הגיעו חצי שבט המנשה והתנדבו להצטרף לשבט גד וראובן כמו שכתוב בשירת דבורה "מני מכיר ירדו מחוקקים..." לבי לחוקקי ישראל... המתנדבים בעם...

אלא!!! שמתעוררת כאן שאלה מאוד מעניינת:

אם פעם ראית את המפה של חלוקת הארץ... זה יוצא מאוד מוזר... כי... כי בשורה התחתונה חצי שבט המנשה שעבר לגור בעבר הירדן הם התגוררו אי שם בגולן ובבשן, ואילו שבט ראובן וגד ממוקמים בדרום במרחק עצום מהם... ולמרבה האבסורד, דווקא חצי שבט מנשה שנשאר בארץ ישראל... דווקא קרוב לראובן קרוב גיאוגרפית הרבה יותר מהחצי השני שעבר לעבר הירדן... הבנת את השאלה?? חצי שבט המנשה שהתנדב ללכת בגלות יחד עם ראובן וגד... תכל"ס... במיקום הגיאוגרפי הוא רק התרחק מהם יותר... אם ככה... מה הועילו חצי שבט המנשה שהם עברו לעבר הירדן... הרי כל המטרה הייתה ללכת עם ראובן וגד... ותכל"ס רק התרחקתם מהם יותר??

וכנראה העניין הוא כך:

אותו חצי שבט המנשה שהסכים ללכת יחד עם שבט ראובן וגד לעבר הירדן... זה לא כ"כ עניין של **קרבה פיזית!!!** זה לא שראובן וגד טסו לחו"ל... ולכן חצי שבט המנשה קנו כרטיס גם לטוס איתם באותו מטוס... **לא... זה לא עניין של קרבה פיזית!**

יש פה משהו הרבה יותר עמוק!

ברגע ששבט ראובן וגד שהם נאלצים להתגורר במקום שהוא דרגה אחת פחות מארץ ישראל... אדם שנאלץ לגור בכזה מקום!! זה משפיע על צורת ההתנהלות שלו... על קבלת ההחלטות שלו... זה בן אדם מסוג שונה... ואת האדם הזה צריך להבין... צריך להתנהל איתו לפי רוחו... וממילא כמה שנתגורר בקירבה פיזית אליהם... זה לא יעזור!! כל זמן שאנחנו ממוקמים **בתוך** ארץ ישראל והם **בחוץ**... אנחנו לא נצליח לגמרי לרדת לנעליים שלהם... כי סו"ס הנעליים שלהם דורכות על אדמה אחרת... וככה אנחנו לא יכולים לשיפוט אותם... אין לנו ערוץ לגמרי ישיר איתם... ולכן חצי שבט המנשה עוברים להתגורר בעבר הירדן... לא בשביל קירבה פיזית לראובן וגד אלא בשביל שהנעליים שלהם ידרכו על אותה אדמה שהנעליים של ראובן וגד דורכים...

רק ככה אפשר להיכנס לנעליים שלהם!!! ללמדך: אם אתה מחפש רב שיבין אותך... אמנם לכתחילה מומלץ לחפש רב שנמצא קרוב אלינו בקרבה פיזית... אבל יש עוד פרט בקרבה של הרב... שזה הרבה יותר קריטי מזה... **שהנעליים שלו ידרכו על אותה אדמה שהנעליים שלך דורכות!!** שהוא לא יהיה גבוה מידי בשבילך... שיהיה לו קשר עין עם החוויות והמושגים שעוברים עליך... שאם אתה בעבר הירדן... אז שהוא גם יהיה שם... באותו ראש... ודו"ק.

יוצאים לנופש... לשוט... שטו העם... לנשום אויר...

מישהו עורר אותי לשאלה מעניינת: עם ישראל במדבר, כל בוקר היו יוצאים ללקוט את המן... **אז ככה:** הצדיקים... המן היה יורד להם ממש בפתח האוהל... ואילו הבינוניים- יצאו ולקטו... המן היה יורד להם בפנינת הרחוב... ואילו הרשעים... שטו ולקטו... הם היו צריכים לצאת מחוץ למחנה כדי ללקט... **אני לא מבין:** איך כל אחד היה יודע איפה המן שלו בדיוק נמצא? לדוגמה אני... השכן שלי צדיק!!! הדלת שלו ממש צמודה לדלת שלי... (אמנם אין פתחו מכון כנגדי אבל צמוד... כמין גא"ם) והנה הבוקר יצאתי מפתח ביתי ואני רואה מנת מן מונחת בין הדלת שלי לשלו... נו... מאיפה הוא יודע שזה שלו ולא שלי... ומאיפה אני יודע שזה לא שלי אלא שלו? (מישהו שמכיר אותי טען לי שהשאלה לא מתחילה... כי הצדיקים קמים מוקדם בבוקר... ממילא עד שאני הבינוני סו"ס התעוררתי בבוקר... הצדיק כבר גמר לאכול והספיק לבקר ברה"מ) נו... אז עם הצדיקים עוד איכשהו אפשר לתרץ שזה ירד צמוד לדלת באופן שלא היה 'ספק קרוב לו ספק קרוב לה'... אבל מה תגיד על הבינוניים שהמן מחכה להם בסוף השדרה... ואילו לרשעים המן מחכה בקצה העיר... איך?? איך בדיוק הבינוני והרשע ידעו כל אחד איפה שלו? כשהבינוני מגיע לקחת מן בקצה של הרחוב... (ליד הקרטונים של משנת יוסף) רגע... מי אמר... אולי אתה רשע... והמן שלך מחכה לך בכניסה של העיר...?? אותו דבר הרשע... שהוא כעת בדרך ליציאה מהעיר... מאיפה הוא ידע שהמן שבפנינת הרחוב לא שייך אליו?

בקיציור: איך כל אחד ידע איפה המן שלו נמצא??

ותשובה היא די מפתיעה: ברגע הראשון זה ישמע לך מוזר...

לכל אחד היה את המן האישי שלו!!! ש ח י י א ליו!!!

ואני הבינוני יצאתי מהבית וראיתי מן בפתח הבית... אבל הוא לא חיך לי... לא... "לא בא לי עליו..." אני דלגתי עליו לא בגלל שאני יודע שאני בינוני... אבל בגלל שהוא לא מחייך לי... ואז כשהגעתי לפינת הרחוב... אוהו... הנה... פה המן שלי... הנה המן שמחייך אלי!!

ואתו סיפור עם הרשע... הרשע הגיע לפינת הרחוב יחד איתי... ואף שוטר לא הזהיר אותו שהוא לא יקח... אבל הוא פשוט הסתכל על המן... ו... וזה לא היה נראה לו... הוא לא התחבר למן הזה... לא היה בא לו עליו... ואז הוא המשיך והמשיך ורק בקצה של מחנה ישראל... אוהו... הנה... זה המן העסיסי שלי... אותו אני רוצה... זה מחייך אלי...

הוורט הזה ברגע ראשון נשמע מופשט... מגוחך... אבל אני אסביר אותו:

מילא בימינו... כל בוקר אדם **יוצא** לעבודתו... ברגע שתורח השמש... הרי יצא אדם לפועלו ולעבודתו עדי ערב... אבל!!! בדור המדבר אל תשכח שלא היה לאן לצאת... אין לך שום סיבה מספקת לצאת... אין צורך לצאת לעבודה... ואם ככה אז תשאר פה!! תהיה כל הזמן פה!! כי לאן... לאן אתה בדיוק רוצה ללכת... בקיציור: ריתוק למקום!!!

אבל!!! פעמיים ביום היה 'אישור' יציאה... מה יש??

ו י צ א העם ולקטו!!! כן... אותו **יצא** אדם לפעלו" שיש כיום... אלא שכיום אדם יוצא לעבודה מצאת החמה עד צאת הנשמה... אז הרי בדור המדבר אמנם גם!!! גם היה ציווי של **יצא** אדם לפעלו" אבל זה היה יציאה הכי ממשמלת... מדובר בגיחה מאוד קצרה!!! בסה"כ "יצאו העם ולקטו" את עבודת הארץ ומיד... מיד ויחזור לתלמודו.

ואכן באמת מידי בוקר... נפתחו ה'שערים'... וקדימה... יש שבביל מה לצאת!!! לצאת ללקט מן...

וכאן מתחילים ההבדלים התהומיים:

הצדיק יצא ללקט... הסתכל על השמים היפים ועל האנשים החייכנים... ומיד בפתח האוהל הוא מצא מן... אוהו... איזה יופי... הנה... הגיע אלי המן עד הבית... הוא מיד לקט וחזר הביתה... ויחזור לתלמודו...

אבל הבינוני?? גם אני יצאתי... ומיד בכניסה לבית אני ראיתי מן... ויכולתי ללקט... אבל ההלו... תשחרר... תן... תן לי קצת לנשום... רק השנייה יצאתי החוצה... ואתה כבר רוצה שאני לחזור?? תן לי לעשות איזה הליכת בוקר... תן לי לראות את העולם היפה... לפגוש אנשים... אז נכון... אם אני רוצה... יש לי מן בכניסה לבית... אבל תודה... אני מוותר באדיבות... אני מעדיף ללקוט את המן קצת יותר מרחוק... להרויח על הדרך איזה טיול נחמד... **אתה יודע מה זה מזכיר לי??** פעם גוללתי בפני אשתי על התלאות שיש לי בכולל להכין קפה... לפעמים יש חלב ולפעמים לא... והסוכר לפעמים מעורב מין בשאינו מינו וכו' וכו'... אשתי החליטה להפתיע אותי... היא הכינה לי קפה בטרומוס... זהו!!! מהיום יש לך קפה מוכן צמוד לגמך... אתה רק רוצה לשתות... אתה לא צריך לקום... יש לך פה טרומוס... באותו יום חזרתי הביתה מהכולל ואמרתי לאשתי תודה רבה על הטרומוס... אבל... להבא?? להבא אני מוותר... פעם הבאה אל תכניני לי טרומוס... למה?? אה... לא משנה למה... התחמקתי...

נו... בינינו למה?? לך תסביר... ש... שלמדתי עכשיו שעתיים!! ואני צריך טיפ טיפה לנשום אויר... אז לצאת סתם בלי קשר זה לא לעניין... אז שבביל זה יש ב"ה 'שעת חלון' שנקראת קפה... זה אמצעי ספונטני לצאת החוצה לכמה שניות לנשום אויר... (יש כאלו שמתייחסים לפינת קפה כביטול תורה וזה לא נכון... זה אמצעי להפוגה עם שעון חול בדמות כוס שלאט לאט מתרונקת ומזכירה לנו לחזור לתלמודו... אגב: בחור יקר: נכון שכששמו את המכונת פחיות ליד הישיבה... לא שמחת... למה?? כי אתה כבר לא יכול להגיד שהלכת למכלת... שישאר בינינו...)

על אותו משקל: הצדיקים, האשה שלהם מביאה להם את הטרומוס צמוד לגמ' והם מודים על כך... המן הזה שיוור להם צמוד לגמ' דווקא מחייך אליהם... משרת את האינטרס שלהם... לא להפסיד שניה אחת מיותרת... (ובאמת יש לי ימים כאלו שאני שקוע מאוד מאוד בלימוד ומצוי... הייתי שמח שכל העניינים יסתדרו כמו מן בפתח הדלת כדי שלא אצטרך להתבטל מתורה) אבל לא תמיד אני עדי כך צדיק... ואני חושב שכמעט אף אחד מאיתנו לא בנוי להיות תמיד כזה... בדרך כלל אני מהבינוניים... (אגב: בינוני זה מלשון ממוזג... לא מזוג על 16... ולא על 26... רק מה? על 22... לא קפה רותח ולא איים קפה אלא משהו כזה באמצע... לא בטלן, אבל גם לא אחד שלא ספיק פומיה מגינסט) וגם כשה' שם לי את המן לגמרי לגמרי בפתח הבית... לא תמיד זה מחייך אלי... לפעמים אני רוצה קצת לנשום... רוצה להתבטא... לעררב... רוצה להיות בעניינים... רוצה ללקוט את המן טיפ טיפה יותר רחוק מהבית... ומותר! זה בסדר! זה בינוני... (אגב: זו אולי הזדמנות להאיר בזיהרות לאותה אשת אברך צדקנית שכ"כ רוצה לסקל ולסקל ממנו כל מפריע... ולנטרל אותו מכל דבר... לפעמים זה עולל לשדר לחץ! זה כמו לדחוף מן בכח בפתח האוהל... זה עולל לשדר שאני מצפה מן ל-100% שקיעות בתורה שאף אחד מאיתנו לא שם... ולא צריך להיות שם...)

אלא שאזו!!! העסק עולל אט אט לצאת מכלל שליטה... שהרי אם בטלת מן התורה יש לך בטלים הרבה כנגדך... ולאט לאט העסק מתחיל להיות מסופק... והיציאה מתחילה להתרחק יותר ויותר... ואז מיודעינו פתאום מוצא את עצמו מפליג אי שם מחוץ למחנה ישראל... ולפעמים גם מחוץ

לחסימה לצרכי מן ופרנסה... כמובן שזה עד דרך הדרש... אבל יתכן שיבא מי שיבא ויגיד שזה אפילו יותר מדרש...

ואתה יודע איפה הכי רואים את זה בצורה מוחשית??

ביולי אוגוסט!!! בחופש הגדול כולנו צריכים **לצאת!** לצאת ולנשום אויר... הצדיק יוצא לפתח האוהל... הוא נוסע לשמורת טבע נחמדה בארץ ישראל... מטייל בנופים המדהימים של ארצנו הקדושה... ושם הוא מוצא את המן של ההרפיה והנופש... מדהים לראות משפחות שמחליפות אוירה... מחליפים דירות... הירושלמי עם הצפוני, והצפוני עם הדרומי... לראות אותם הולכים ברחוב ומרשים לעצמם לאכול בחד פעמי ולקנות פיצה וזה ממלא אותם!!! אבל יש את האלו... ש-די... להחליף אוירה בתוך ארץ הקודש זה... זה כבר לא זה... הוא כבר לא יכול לצאת לפתח האוהל וללקוט את המן... הוא צריך לצאת טיפה יותר רחוק... וכאן אתה מוזמן לקרא את הפרסומות בעיתון על השלושה ימים בקפריסין, ובבלגריה, וברומניה... ויש לך את האלו שגם זה לא מספיק להם... הם צריכים להגיע לתיאלנד... למזרח הרחוק... למה??

כי... כי כל אחד יוצא!!! יוצא ללקט מן! לכל אחד המן יורד במקום אחר... יש משפחה שמספיק להם להחליף דירה או לנסוע לפארק נחמד וזהו... המן של הקייט והמילק שייך יורד להם בפתח האוהל... אבל יש כאלו שבבביל לקבל את אותו מן... את אותו שחרור והרפיה שאנחנו קבלנו בפארק ירכא... הרי הם צריכים לנסוע עד תיאלנד שבביל זה!!!

והתורה מדגישה שהתוצאה בסוף היא אותה תוצאה!!!

בסוף כולם חזרו עם אותו עשירית האיפה מן של נופש והרפיה הבייתה אגב: מצאתי באור החיים הק' שהוא אומר את זה בפרושו: ש-וישב ישראל בטישים... מה זה טישים? שטיש זה מלשון שט ומטייל... כמו שכתוב שטו העם ולקטו!! כלומר: כתוב כאן שאותם יהודים משבט דן שהענן היה פולט אותם... מה פירוש שהענן היה פולט אותם?? זה אנשים שבסה"כ רצו לנשום... לנשום אויר... רצו לראות אופק... ועמוד הענן פשוט הפריע להם... זה שידר להם גטו... מחנק... מה זה הענן הזה שעוטף אותנו מכל הכיוונים?? תן לנשום... תן לראות אופק... נוף פנורמי... נס שיש לי לפחות הזדמנות יומיומית ללכת ללקט מן מחוץ למחנה... זה הרגעים היפים שלי ביום שאני יכול קצת לטייל... לשוט... שטו העם ולקטו... **אתה קולט??** הרשע היה מבסוט שהמן מחכה לו מחוץ למחנה... הוא מצידו ראה בזה שהקב"ה מפנק אותו עם דרכון וכרטיס טיסה מחוץ למחנה... **ואילו הצדיק ראה את זה בעין אחרת לגמרי...** מסכן... בן אדם חסר עושר ועומק פנימי... שבבביל לטייל הוא צריך כ"כ להרחיק נדוד... שבביל להגיע לאותה תוצאה- לאותה עשירית האיפה מן... לאותו ישוב הדעת שאני מקבל אותו בפתח האוהל... כן... המשפחה האברכית שיצאה לטיול בבוקר וחזרה בערב... והזוג שיצא לשובעיים בבדופסט... שניהם חזרו עם אותו דבר!!! שניהם חזרו עם אותו מן!! ועם אותה כמות של עשירית האיפה ד"מיתבא דעתיה... רק זה היה צריך להביא את ההרפיה ממרחק. וזה קיבל את אותה הרפיה גם על פתח ביתו...

אתה יודע איפה ממש פגשתי את זה במוחשיות?? בקורונה!!! שכידוע: יש אנשים כבדים שלא יכולים לזוז מהבית... ויש ציפורי דרוור שלא יכולים להישאר בבית... ואני שייך לסוג הציפורי דרוור שחייב לנשום... כן... אני מהבינוניים שכשצריך מן... אני מעדיף להיות זה שיוצא... מפטפט... פוגש אנשים... מתקן את העולם... והנה הגיע הקורונה והציפור דרוור פתאום נכנסה לריתוק!!! ופחדתי שיקרה לי משהו... כי... כי מה יהיה איתי... אני חחחייב לצאת... אבל אסור לצאת... לא הייתה לי ברירה... הייתי מוכרח להתמלאות מעצמי... הרגשתי את הצורך לצאת... ובמקום לצאת ולפרוק את זה מבחון... הייתי מוכרח איכשהו למלאות אותו מבפנים... ותתפלל לשמוע שזה קרה!! בסוף התברר שלא היה לי משעמם בכלל... הייתי מוכרח לשהות בתוך עצמי... ואז גיליתי רבדים וקולות פנימיים בעצמי... התחלתי לערוך היכרות עם השבעים כוחות נפש שלי... נהיה לי די מרתק עם העולם הפנימי שלי... ומצאתי את עצמי ממלא את צורך היציאה שלי גם מהמן שמחכה לי בפתח הבית... בקיציור: כולנו צריכים לצאת!!! ולפי עומק העושר הפנימי שלנו... כך המן והסיפוק הזה קרוב יותר... נגיש וממלא יותר...

באמרו המוסגר... כאן חשוב להוסיף ולהדגיש... שעד כה דיברנו מהזוית של הנופש והבילוי... (שמי שכל הזמן מבלה ומטייל ומרגיש שזה לא מספק אותו... אז... אז שיחשב מסלול מחדש)... אבל!!! יש כאלו שהדחף שלהם לצאת מביא אותם לזיכוי הרבים ולהרבות כבוד שמים...

כאן ההסתכלות היא אחרת לגמרי!!!

מי שיש לו דחף בלתי נדלה לצאת לזכות את הרבים... וכמה שהוא יושב ולומד ומתמלא בפנים לא נחה דעתו עליו עד שהוא יוצא ומוציא החוצה... כאן אדרבה... הדחף הזה הוא הוכחה לשליחות בעבודת ה'!!!

לדוגמה: יש שכר חמור גרם רובץ בין המשפטיים... יש שכר הוא מרביץ תורה... אף פעם הוא לא נמצא במקום אחד... הוא כל הזמן נע ונד מעיר לעיר להרביץ תורה... איך תדע האם אתה יששכר או לוי??

אם יש לך נטיה בעסק התורה **לצאת!!!** לפרוץ!!! להשפיע!!! וכל זמן שאתה לא יוצא ומקרין החוצה אתה מרגיש כמו ארי בסוגר... וכשאתה כן יוצא להרביץ תורה ולרומם קרנה של תורה... רק אז אתה מרגיש שהגעת אל המנוחה ואל הנחלה...?? הנה לך יששכר!!! כנראה שהשליחות שלך זה להיות יששכר... כלומר: לא תמיד הדחף לצאת הוא חולשה... לפעמים הדחף בלצאת הוא הוכחה לסוג של שליחות!!!

הכל תלוי מה עושים עם הדחף הזה... מי שיש לו דחף לצאת ו... ולבלות... נמליץ לו בחום שינסה להתמלאות מבפנים... אבל מי שיש לו דחף לצאת ולזכות את הרבים... כאן זה לא נכון לדאב. תכונה... זה לא נכון לקבוע אותו בכח... אדרבה... זו השליחות שלך... (אגב: זה לא סתירה שהתנועה לומי של חוסר מילוי לא מדלגת על יששכר... זה שהוא כל הזמן יוצא ויוצא... זה גורם לו לחיות במירון ופחות לפגוש את עצמו... אבל שבביל זה הוא חמור!! חמור עבודה... וגם הוא צריך למצא את שעות ההטענה כדי להתמלאות גם מבפנים. וכבר הארכתי בזה פעם...)